

ಈ ಲೇಖನದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪರಿಮಳ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ

2

“ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ ಸಾಧುತ್ತಸಮರ್ಥಕ” - ಸತ್ಯಾತ್ಮರು	2
ರಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ	4
ಪರಿಮಳದ ವಾಕ್ಯದ ಸರಳ ಸಹಜ ಅರ್ಥ	8
ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ವಿವರಣೆ	9
ಪೂಜ್ಯ ಮಾಹುಲೀ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಇದೇ ಅರ್ಥ	12

ಎರಡು ರೀತಿಯ ಉತ್ತರಗಳು ಯಾವುವು?

13

ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎಂದು ಮೊದಲ ಉತ್ತರ	13
ಸಾಧುತ್ತಸಮರ್ಥನೆ ಎರಡನೆಯ ಉತ್ತರ	13
ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ ಸಾಧುತ್ತಸಮರ್ಥಕ ಎಂದು ರಾಯರು ಹೇಳಿಲ್ಲ	16
“ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ” ಎನ್ನುವಲ್ಲಿಂದ ವಿಷಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ	19
“ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಮಾನ” — ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರು	20
ಪರಿಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಸಿದ ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾ	22

ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವದು ಸಾಧುತ್ತದ ಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲ

29

ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ	33
ಶಂಕೆ ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ತತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ	34
ದುರಾಗ್ರಹ ತತ್ವವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿಸುತ್ತದೆ	38
ಏನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ	40

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ ಲೇಖನಮಾಲೆ

ಪರಿಮಳ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಘಾವಾರಿಧಿತಿರ್ಥಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ |

ಭಾವಿರುದ್ರನಮಸ್ತುಭ್ಯಂ
ಭಾವಿವಾಯೋರ್ಗುರೋಃಪ್ರಿಯಃ |
ದುಷ್ಟ-ಅಭಿಚಾರ-ಹಿಂಸಾಭ್ಯಃ
ರಕ್ಷ ಮಾಂ ಸಕುಟುಂಬಕಮ್ |

“ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕ” - ಸತ್ಯಾತ್ಮರು

“ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಸಾಧಕತ್ವಂ ಚ” ಎನ್ನುವ
ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ
ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಎರಡು ರೀತಿಯ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಿಥ್ಯಾ ಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಪದಗಳು ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತಿರೂಪಕ
ಅವ್ಯಯ ಎನ್ನುವದು ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಾಧುತ್ತವಸಮರ್ಥನೆಗೆ
ಹೊರಟಿದೆ ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ವಿವಾದವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದರ
ಸಾಧುತ್ತವಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು
ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಾಕ್ಯ ಹೀಗಿದೆ —

**ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಯೋಗ “ಇದು
ಸಾಧು” ಅಂತ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಸಮರ್ಥನೆ
ಮಾಡ್ತಾರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧದ ವ್ಯಾಕರಣದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.**

ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು
ತಿಳಿಸಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಪಕ್ಷ
“ಸಾಧುತ್ತವಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ” ಹೊರಟಿದೆ ಎಂದು
ಪರಿಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

**ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿರುವದು
ಶಬ್ದಸಾಧುತ್ತವಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲ,
ಪ್ರಯೋಗಸಾಧುತ್ತವಸಮರ್ಥನೆ ಎಂಬ ಪರಮ**

**ದಡ್ಡತನದ ವಾದವನ್ನು ಉತ್ತರಾದಿ ಮಠದ
ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ
ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದಿನಲೇಖನದಲ್ಲಿ. ಈ
ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರಾಯರ ವಾಕ್ಯದ
ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.**

ರಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ

ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ರಾಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ
ಇರುವದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ. ಸತ್ಯಾತ್ಮರ ಮಾತನ್ನು
ತಪ್ಪು ಎಂದರೆ ರಾಯರ ಮಾತನ್ನೇ ತಪ್ಪು ಎಂದಂತೆ
ಎಂದು ಚಂದಿ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರು
ಆಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ
ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಉತ್ತರಾದಿ ಮಠದ ಪಂಡಿತರು
ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ
ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಗಮನಿಸಿ. ಮೊದಲಿಗೆ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ
ಪ್ರಕಟವಾದ ಲೇಖನ —

ಟೀಕಾಕೃತ್ಯಾದಾಚಾರ್ಯರು ಅನುವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ "ಮಿಥ್ಯಾಯಾ" ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ "ಯಾ ಶ್ರುತ್ಯಾದಿವಾಚೋ ಮಿಥ್ಯಾ ತಾಸಾಮಿತಿ ಯೋಜನಾ" ಎನ್ನುವದು ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಹೊರಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವದು ಇವರ ವಾದ. ಆದರೆ ವಸ್ತುತಃ ಟೀಕಾಕೃತ್ಯಾದರು ಹೇಳಿದ ಎರಡೂ ಸಮಾಧಾನಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ **ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು** (ಗಮನಿಸಿ : ಶಬ್ದವನ್ನಲ್ಲ - ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು) ಪ್ರಸಿದ್ಧವ್ಯಾಕರಣದಬೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಇದನ್ನು ಪರಿಮಳ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ

"मिथ्यापदस्याकारान्ताव्ययत्वामिथ्याया इत्यस्यासाधुत्वमाशङ्कय द्वेषा गतिमाह या इत्यादिना"

ರಾಯರ ಈ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಸಾಕು ನಾಗೇಂದ್ರರ ದುರ್ವಾದದ ಸೌಧ ಕುಸಿಯಲು. ಇದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ "ಯಾ ಶ್ರುತ್ಯಾದಿವಾಚೋ ಮಿಥ್ಯಾ ತಾಸಾಮಿತಿ ಯೋಜನಾ" ಎನ್ನುವ ಟೀಕಾವಾಕ್ಯ ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಎಂಬ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಾಧುತ್ವ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವದು.

ಶ್ರೀ ಹೃಷೀಕೇಶಾಚಾರ್ಯರ ಮಠದ ಅವರ ಲೇಖನ —

ಶ್ರೀಪರಿಮಳವ್ಯಾಖ್ಯಾನ —

ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯಾಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾನಿಧ್ಯಾಯಾ
ಇತ್ಯಸ್ಯಾಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯ ದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ ಯಾ
ಇತ್ಯಾದಿನಾ | ವಿಭಕ್ತೀತಿ |

ಮಿಥ್ಯಾ ಎಂಬ ಪದವು ಆಕಾರಂತವಾದ ಅವ್ಯಯ. ಹಾಗಾಗಿ
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿರುವುದು
ಅಸಾಧು ಎಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು
ರೀತಿಯ ಗತಿಯನ್ನು ಯಾ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ
ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಶ್ರೀವಿಠಲಭಟ್ಟೀಯಾ ಟಿಪ್ಪಣೀ —

ಮಿಥ್ಯೇತಿಪದಸ್ಯಾಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವತ್ ಮಿಥ್ಯಾಯಾ
ಇತ್ಯನುಪಪನ್ನಮಿತ್ಯತೋ ದ್ವೇಧಾ ಸಮಾಧಾನಮಾಹ ಯಾ
ಇತ್ಯಾದಿನಾ | ವಿಭಕ್ತೀತಿ |

ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಮಳದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ೨ ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು
ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು ಯಾಃ ಎಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬರೆದ ಹಿನ್ನೆಲೆ
ಏನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ

ಪರಿಮಳ ಹಾಗೂ ವಿಠಲಭಟ್ಟರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಉತ್ತರ —
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬುದು ಅಸಾಧು ಅಲ್ಲವೇ? ಅನುಪಪನ್ನ

ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಈ ವಾಕ್ಯವು ಒಂದು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಎಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ನಾನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿ.

ಇನ್ನುಳಿದಂತೆ ಅರ್ಥವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅದು ಇದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳು ಇರಲಿ. ಆದರೆ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬ ಪದಚ್ಛೇದವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದು, ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ಅಸಾಧುತ್ವ ಶಂಕೆಯ ನಿರಾಕರಣೆಗಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಅಸಾಧುತ್ವನಿರಾಕರಣೆ ಎಂದರೆ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಪೂಜ್ಯ ಮಾಹುಲೀ ಆಚಾರ್ಯರು, ಚಂದಿಯವರ ಪುಸ್ತಕದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ —

4

ಗುರುವಾಣಿವಿಭವಮ್

ಶ್ರೀಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಶ್ರೀಸತ್ಯಾತ್ಮತೀರ್ಥರು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ತಪ್ಪು, ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅಸಮಂಜಸ ಎಂದು ವಾದಿಸಿ ಕೆಲವರು ಖಂಡನಾಭಾಸದ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಶ್ರೀಸತ್ಯಾತ್ಮತೀರ್ಥರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅನುಪಪನ್ನ, ಅಪದ್ಧವನ್ನುವುದಾದರೆ ಜಗದ್ವಂದ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳಂತಹ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು, ಅಸಮಂಜಸ, ಅಪದ್ಧ ಎಂದು ಅಂದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುವರೇಣ್ಯರು “ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ” ಎಂದಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬ ರೂಪವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಇದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸತ್ಯಾತ್ಮತೀರ್ಥರು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಚಂದಿ ರಘುವೀರಾಜಾಯ಼ರು —

26

ಗುರುವಾಣಿವಿಭವಮ್

ರಣಿಮಪಶ್ಯತಾಂ ಭವತಿ' । ನಾನ್ಯೇಷಾಮ್ । ಅವತಾರಿಕೈವ ಚ ಶಿಕ್ಷಾಂ
ಪರಿಹರತಿ । ತಥಾ ಹಿ- “ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಿಕ್ಷ್ಯ ದ್ವೇಷಾ ಗತಿಮಾಹ” ಇತಿ ॥

ಅತ್ರ ಅಸಾಧುತ್ವಂ ಕಥಮಿತಿ ಚೇತ್ ವ್ಯಾಕರಣರೀತ್ಯಾ ಇತ್ಯೇವ
ವಕ್ತವ್ಯಮ್ । ಏವಂಚ ವ್ಯಾಕರಣರೀತ್ಯಾ ಅಸಾಧುತ್ವಂ ಪ್ರತೀಯತ ಏವ ।
ತಸ್ಯ ಸಮಾಧಾನದ್ವಯಂ ಇತ್ಯಪಿ ಪರಿಮಲಾಚಾರ್ಯೈರಭಿಹಿತಮ್ । ತಥಾ ಚ
ಪ್ರಥಮಸಮಾಧಿರಪಿ ಪದಛೇದಪೂರ್ವಕೋ ಯಃ ಸೋಽಪಿ ವಿರೋಧಶಾಂತ್ಯೈ
ಭವತ್ಯೇವ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ಭವತಿ । ಯದಿ ಪದವಿಭಾಗೇನ ವ್ಯಾಕರಣರೀತ್ಯಾ
ಸಾಧುತ್ವಂ ನೈವ ಸಾಧಿತಂ ತರ್ಹಿ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿನಾಂ ವಚನಮನರ್ಥಕಮೇವ
ಭವೇತ್ । ಅತಃ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿನಾಂ ವಚನೇನೈವ ಜ್ಞಾಯತೇ-ಅನೇನಾಪಿ
ಸಾಧುತ್ವಂ ಪ್ರಕಾಶಿತಮಿತಿ । ಅನಯಾ ಅವತರಣಿಕಯೈವ
ಸರ್ವೇಽಪ್ಯಾಕ್ಷೇಪಾಃ- ಸಮರ್ಥಕಪದಾಭಾವಾತ್, ಸಾಧುತ್ವಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವ್ಯಾಕರಣ-
ಗತನಿಯಮಬದ್ಧತ್ವಮಿತ್ಯೇವಮಾದಯಃ ಸಮಾಹಿತಾಃ ಏವ । ಅತ ಏವ
ಆಕ್ಷೇಪೋಽಯಂ ಪರಿಮಲನಿರ್ಮಲಪರಿಮಲಾಗ್ರಾಣನವಿಧುರಸ್ಯೈವ ।

ಏವಂ ವಿಠ್ಠಲಭಟ್ಟಾನಾಂ ಅವತಾರಿಕಾಽಪಿ ಸಮಾನಾರ್ಥೈವ ರಾಜತೇ ।

“ಮಿಥ್ಯೇತಿ ಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್ ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಇತ್ಯನುಪ-
ಪನ್ನಮಿತ್ಯತೋ ದ್ವೇಷಾ ಸಮಾಧಾನಮಾಹ- ಯಾ ಇತ್ಯಾದಿನಾ” ಇತಿ ।

ಕೇವಲಮಾನುಪೂರ್ವಿ ಭಿನ್ನಾ । ಅರ್ಥಸ್ತು ಸಮಾನ ಏವೇತಿ ನಾಸ್ಯ
ವಿವೃತಯೇ ಯತೇಽಹಮ್ ।

ಪರಿಮಳದ ವಾಕ್ಯದ ಸರಳ ಸಹಜ ಅರ್ಥ

ಶ್ರೀಮದ್ ರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರ ವಾಕ್ಯವಿದು —

**ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್
ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯ
ದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ — ಯಾಃ ಇತಿ|**

ಇದರ ಯಥಾವತ್ ಅನುವಾದ ಹೀಗಿದೆ —

**ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್
ಮಿಥ್ಯಾಪದವು ಆಕಾರಾಂತ
ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ**

**ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯ
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಹೇಗೆ
ಸಾಧುಶಬ್ದವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿ**

**ದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ — ಯಾಃ ಇತಿ|
ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ — ಯಾಃ ಎನ್ನುವದರಿಂದ.**

ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ವಿವರಣೆ

ಅವ್ಯಯ ಎಂದರೆ ವಿಭಕ್ತಿ-ವಚನ-ಲಿಂಗ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪಡೆಯದ, ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ “ಹೀಗೆ” “ಬೇಗನೆ” ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳು.

ನಾವು ರಾಮನು, ರಾಮನನ್ನು, ರಾಮನಿಂದ, ರಾಮನಿಗೆ, ರಾಮನ, ರಾಮನಲ್ಲಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಾಮಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆನು, ಹೀಗೆನನ್ನು, ಹೀಗೆಯಿಂದ, ಬೇಗನೆಯನ್ನು, ಬೇಗನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಸರ್ವಥಾ ಬಳಸುವದಿಲ್ಲ.

ಮಿಥ್ಯಾ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವು

ಮ್ + ಇ + ಥ್ + ಯ್ + ಆ

ಎನ್ನುವ ಐದು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರವಿರುವದರಿಂದ ಇದು ಆಕಾರಾಂತ ಅವ್ಯಯ.

ರಾಮನು **ಬೇಗನೆ** ಬಂದನು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.
 ರಾಮನು **ಬೇಗನೆಯನ್ನು** ಬಂದನು ಎನ್ನುವದು
 ತಪ್ಪು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ “**ಅನ್ನು**”
 ಎನ್ನುವದು “**ಬೇಗನೆ**” ಎನ್ನುವದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
 ಸೇರಿದರೆ ಅದು ಸಾಧುಶಬ್ದವಲ್ಲ, ಅಸಾಧುಶಬ್ದ.
 ಅರ್ಥಹೀನ ಶಬ್ದ.

ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಮಿಥ್ಯಾ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವು
 ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ **ಸೀತಾಯಾಃ** ಎಂದು
 ಬಳಸುವಂತೆ **ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ** ಎಂದು ಬಳಸಲು
 ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ
 ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ —

“**ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ** ಸಾಧಕತ್ವಂ ತು” ಎಂದು.

ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದ ಅಸಾಧುವಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆ
 ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಆ ಶಂಕೆಗೆ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಎರಡು
 ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಎಂದು ಶ್ರೀ ಪರಿಮಳ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಾಕ್ಯ ನೋಡಿ, ಅರ್ಥ ಗಮನಿಸಿ

**ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್
ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯ
ದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ – ಯಾಃ ಇತಿ|**

**ಮಿಥ್ಯಾವಂಬ ಪದವು ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ
ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಎನ್ನುವುದು ಅಸಾಧು ಎಂದು
ಶಂಕಿಸಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಉತ್ತರವನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ – ಯಾಃ ಎಂದು.**

ಪೂಜ್ಯ ಮಾಹುಲೀ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಇದೇ ಅರ್ಥ

ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಚಂದಿ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದ ಪೂಜ್ಯ ಮಾಹುಲೀ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿವು —

“ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂದು ರೂಪವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ”

ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುವರೇಣ್ಯರು “ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ” ಎಂದಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬ ರೂಪವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಇದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀಸತ್ಯಾತ್ಮತೀರ್ಥರು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಎರಡು ರೀತಿಯ ಉತ್ತರಗಳು ಯಾವುವು?

ಹೀಗೆ **ಸೀತಾಯಾಃ** ಎಂದು ಆಗುವಂತೆ
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂದು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ,
 ಆದ್ದರಿಂದ **ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ** ಎನ್ನುವುದು
 ಅಸಾಧುಶಬ್ದವಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಂಕೆಗೆ ಎರಡು
 ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು
 ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ರಾಯರು ಹೇಳಿದರು. ಆ
 ಎರಡು ಸಮಾಧಾನಗಳು ಯಾವುವು?

ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎಂದು ಮೊದಲ ಉತ್ತರ

1. **ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ** ಎನ್ನುವುದು ಒಂದೇ ಶಬ್ದವಲ್ಲ.
 ಕಿಂತು **ಮಿಥ್ಯಾ** ಮತ್ತು **ಯಾಃ** ಎಂದು ಎರಡು
 ಪದಗಳು.

ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ ಎರಡನೆಯ ಉತ್ತರ

2. **ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ** ಎನ್ನುವುದು ಒಂದೇ ಪದ.

ಈಗ ಪರಿಮಳಾಚಾರ್ಯರು ತೋರಿಸಿರುವ ಶಂಕೆ
 ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು ನೀಡಿರುವ ಈ

ಉತ್ತರಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಏನು ಎನ್ನುವದನ್ನು
ತಿಳಿಯೋಣ.

ರಾಯರು ತೋರಿಕೊಟ್ಟ ಶಂಕೆ —
ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವ ಅಸಾಧುವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ
ಉತ್ತರ —

ಮಿಥ್ಯಾ ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ
ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಹಾಗಾದರೆ ಉತ್ತರ ಏನಾಯಿತು?
ಇಲ್ಲಿ ಅಸಾಧುತ್ವದ ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು. ಕಾರಣ,
ಮಿಥ್ಯಾ ಮತ್ತು ಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಎರಡು
ಶಬ್ದಗಳು.

ಆಚಾರ್ಯರ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ **ಮಿಥ್ಯಾ** ಶಬ್ದವಾದ
ತಕ್ಷಣ **ಯಾಃ** ಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ
ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ **ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ**
ಎಂದು ಒಂದೇ ಪದ ಎಂದು ಶಂಕೆ ಮೂಡಿತು.
ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಅದು
ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಮೊದಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ
 (ಶಂಕೆ ಮಾಡುವದೇ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ) ಎಂದು
 ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು
 ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ
 ಮೊದಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು
 ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವ ಒಂದೇ ಪದವನ್ನು
 ಒಪ್ಪಿದರು, ಹಾಗದರೆ ಅಸಾಧುಶಬ್ದವಾಯಿತಲ್ಲ
 ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅಸಾಧುವಲ್ಲ, ಚಿರಾಯ, ಚಿರಾತ್
 ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಂತೆ ಇದೂ
 ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತಿರೂಪಕವಾದ ಅವ್ಯಯ ಎಂದು
 ಪ್ರಸಿದ್ಧವ್ಯಾಕರಣದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ
 ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ.

ಹೀಗೆ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ, ತಪ್ಪು ಎಂದು
 ಮೊದಲ ಸಮಾಧಾನ.

ಶಂಕೆ ಸರಿ, ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವ ಪದವೂ ಇದೆ
 ಎನ್ನುವದು ಎರಡನೆಯ ಸಮಾಧಾನ.

ಹೀಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು
 ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ರಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಗಮನಿಸಿ —

**ಮಿಥ್ಯಾಪದಸ್ಯ ಆಕಾರಾಂತಾವ್ಯಯತ್ವಾತ್
ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಸಾಧುತ್ವಮಾಶಂಕ್ಯ
ದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ — ಯಾಃ ಇತಿ|**

ಮಿಥ್ಯಾವಂಬ ಪದವು ಅವ್ಯಯವಾದುದರಿಂದ
ಮಿಥ್ಯಾಯಾ ಎನ್ನುವದು ಅಸಾಧು ಎಂದು
ಶಂಕಿಸಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಉತ್ತರವನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ — ಯಾಃ ಎಂದು.

**ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕ ಎಂದು ರಾಯರು
ಹೇಳಿಲ್ಲ**

ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದೇನು? **ಮೊದಲ
ಪಕ್ಷವೂ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದರ
ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕ** ಎಂದು. ಅವರ
ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ —

“ಮಿಥ್ಯಾ ಯಾಃ ಸಾಧಕತ್ವಂ ತು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ನ ಸಿದ್ಧಂ
ಪ್ರತಿವಾದಿನಃ, ಯಾಃ ಶ್ರುತ್ಯಾದಿ ವಾಚಃ ಸಾಧಕತಯಾ
ಅಭಿಪ್ರೇತಾಃ ತಾಸಾಂ ಸಾಧುತ್ವಂ ನ ಸಮ್ಮತಂ”.

ಯಾವುದನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಾಧಕತ್ವವನ್ನು ಹೇಳತಿಯೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಾಧಕತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಮಿಥ್ಯಾ ಆದರೆ ಸಾಧಕತ್ವ ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಯೋಗ “ಇದು ಸಾಧು” ಅಂತ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧದ ವ್ಯಾಕರಣದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.

ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕ ಎಂದು.

**ಶ್ರೀಮದ್ ರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ
ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.**

ಮೊದಲ ಪಕ್ಷವೂ ಸಹ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಾಲಯಪ್ರಭುಗಳು

“ದ್ವೇಧಾ ಸಾಧುತ್ವಂ ಸಮರ್ಥಯತೇ”

**“ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ವವನ್ನು
ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ”**

ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ರಾಯರು ಹೇಳಿರುವದು “**ಮಿಥ್ಯಾಯಾ
ಎನ್ನುವದರ ಕುರಿತ ಶಂಕೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ
ಎರಡು ರೀತಿಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ**” ಎಂದು.

ಮೊದಲನೆಯ ಉತ್ತರ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ
ಎಂದು.

ಎರಡನೆಯ ಉತ್ತರ, ಶಂಕೆ ಸರಿ. ಆದರೆ ಶಬ್ದವು
ಸಾಧುಶಬ್ದವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು.

ಉತ್ತರಾದಿಮಠದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯಾತ್ಮರು
ರಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ, ಸತ್ಯಾತ್ಮರು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅಪಧ್ಧ ಎಂದರೆ
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅಪಧ್ಧ
ಎಂದಂತೆ ಎಂದು.

**ಮೊದಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ-
ಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ರಾಯರು ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ.
ಆ ಪರಮಾಪಧ್ಧ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು
ಸತ್ಯಾತ್ಮರು.**

ಮೊದಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬ ಒಂದು ಪದ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇರುವದು ಮಿಥ್ಯಾ ಮತ್ತು ಯಾಃ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳು. ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬ ಪದವೇ ಇಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಅ ಶಬ್ದದ, ಆ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ?

“ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ” ಎನ್ನುವಲ್ಲಿಂದ ವಿಷಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ

ರಾಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವದು “ದ್ವೇಧಾ ಗತಿಮಾಹ”, “ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನ” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು

1. ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎನ್ನುವದು ಮೊದಲ ಸಮಾಧಾನ
2. ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ ಎರಡನೆಯ ಸಮಾಧಾನ

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಎಂದರೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದೆ. ಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪರಿಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ

ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ನೀಡಲಿರುವ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಸ್ವಯಂ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ.

“ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಮಾನ” – ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಚಂದಿ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ “ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ” ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪದಭೇದದಿಂದಲೇ ಸಾಧುತ್ತವೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಚಂದಿ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ —

“ಅಸ್ಯ ಸ್ಥಲಸ್ಯ “ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ” ಇತ್ಯಸ್ಯ ಚ ನ ಕೋಽಪಿ ಭೇದಃ | ಕೇವಲಂ ತತ್ ಸ್ವತ ಏವಾವ್ಯಯಮ್ | ಇದಂ ತು

**ಅವ್ಯಯೀಭಾವಸಮಾಸೇನ ಅವ್ಯಯಮ್ |
ಅವ್ಯಯತ್ವಂ ಚ ಸಮಾನಮ್ | ಆಕ್ಷೇಪೋಽಪಿ
ಸಮಾನಃ | ಸಮಃ ಸಮಾಧಿರಪಿ”**

ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ — “ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ
ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ
ಯಾವ ಬೇಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾ ಎನ್ನುವದು
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವ್ಯಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾನದಿಂದ
ಅವ್ಯಯತ್ವವುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡೂ
ಅವ್ಯಯಗಳೇ. ಆಕ್ಷೇಪವು ಸಮಾನ. ಉತ್ತರವೂ
ಸಮಾನ”

ಹೀಗೆ, ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಎರಡೂ
ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪವೂ ಸಮಾನ,
ಉತ್ತರವೂ ಸಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಿಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಸಿದ ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾ

ಈಗ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡೋಣ —

ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು “ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ”
ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ
“ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ” ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ —

**“ನನ್ವತ್ರ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಮನತಿಕ್ರಮ್ಯ ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತಿ
ಇತ್ಯವ್ಯಯೀಭಾವೇ ಸತಿ ತಸ್ಯ
ಅವ್ಯಯೀಭಾವಶ್ಚ ಇತಿ ಅವ್ಯಯತ್ವಾತ್,
ಅವ್ಯಯಾದಾಪ್-ಸುಪ ಇತಿ ತೃತೀಯಯಾ
ಲುಕಾ ಭವಿತವ್ಯಮ್ | ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯೈವ ಇತಿ
ಕಥಮ್ | ಉಚ್ಯತೇ — ಯಥೇತಿ ಭಿನ್ನಂ
ಪದಮ್, ಸಮ್ಯಗ್-ವಾಚಿ”**

ಇದರರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ.
ಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಅಧಿಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ

ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಮುಖಾಂತರವೇ
ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಅವತರಣಿಕೆ
ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕೆ
ಅವತರಣಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.
ಅಲ್ಲಿನ ವಾಕ್ಯ ಹೀಗಿದೆ —

**ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಇತಿ ಏಕಂ ಪದಂ ಮನ್ವಾನಃ
ಶಂಕತೇ — ನನ್ವಿತಿ |
ಶಂಕಾಮೂಲಂ ವಿಘಟಯತಿ — ಯಥೇತಿ
ಭಿನ್ನಂ ಪದಮಿತಿ |**

ಇದರ ಅರ್ಥ —

ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಒಂದು ಪದ
ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಂಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ
— ನನು ಎಂದು.

ಆ ಶಂಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು
ಮುರಿದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ — ಯಥೇತಿ ಭಿನ್ನಂ ಪದಂ
ಎಂದು.

ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ
“ನನು” ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ “ಕಥಮ್”
ಎನ್ನುವವರೆಗೆ ಶಂಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಏನು ಶಂಕೆ?

ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಎನ್ನುವದು ಹೇಗೆ ಸಾಧು?
ಎಂದು.

ಆ ಶಂಕೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಎನ್ನುವದು ಒಂದೇ ಪದ ಎಂಬ
ತಿಳುವಳಿಕೆ.

ಈ ರೀತಿ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಏನು ಮಾಡಿದರು?

ಶಂಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದರು.

ಏನದು ಶಂಕೆಯ ಮೂಲ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ.

ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಎನ್ನುವದು ಒಂದೇ ಪದ ಎಂಬ
ತಿಳುವಳಿಕೆ.

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರ ಉತ್ತರವೇನು?

ಯಥಾ ಎನ್ನುವದು ಬೇರೆಯ ಶಬ್ದ, ಆತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಎನ್ನುವದು ಬೇರೆಯ ಶಬ್ದ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಚಂದಿ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರೇ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಯಾವ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮಾಡೋಣ.

ಏನು ಶಂಕೆ?

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಹೇಗೆ ಸಾಧು? ಎಂದು.

ಆ ಶಂಕೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಒಂದೇ ಪದ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ.

ಈ ರೀತಿ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಏನು ಮಾಡಿದರು?

ಶಂಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದರು.

ಏನದು ಶಂಕೆಯ ಮೂಲ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿ.

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಒಂದೇ ಪದ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ.

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರ ಉತ್ತರವೇನು?

ಮಿಥ್ಯಾ ಎನ್ನುವದು ಬೇರೆಯ ಶಬ್ದ, ಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಬೇರೆಯ ಶಬ್ದ ಎಂದು.

ಈಗ ಹೇಳಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ತವೆಸಮರ್ಥನೆ ಇದೆಯೋ, ಅಥವಾ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ, ತಪ್ಪು, ಎಂದಿದೆಯೋ?

ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು.

ನೋಡಿ, ರಾಯರು ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

1. ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎನ್ನುವದು ಮೊದಲ ಸಮಾಧಾನ
2. ಸಾಧುತ್ತವೆಸಮರ್ಥನೆ ಎರಡನೆಯ ಸಮಾಧಾನ

ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ?

ಶಂಕಾಮೂಲಂ ವಿಘಟಯತಿ ಎಂದು. ಶಂಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ ಮುರಿದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂದು.

ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ
 ಎನ್ನುವದರ ಅಸಾಧುತ್ವದ ಶಂಕೆಯೇ
 ಅನುಪಪಪನ್ನ ಎಂದು. ಕಾರಣ, ಅಲ್ಲಿರುವದು
 ಮಿಥ್ಯಾ ಮತ್ತು ಯಾಃ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳು.
 ಯಥಾ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ ಎಂಬ ಎರಡು
 ಪದಗಳಂತೆ.

**ಹೀಗೆ, ಮೊದಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ
 ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ
 ಯಾವ ಪದಗಳೂ ಇಲ್ಲ.**

**ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ
 “ಮೊದಲಪಕ್ಷವೂ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥಕ”
 ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಪರಮಾಪದ್ಧವಾದದ್ದು.**

**ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ
 ಶ್ರೀಪರಿಮಳಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ
 ಅವರದೇ ಮಠದ, ಅಧಿಕೃತ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾದ ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕೆಗೂ
 ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ.**

ಆದರೂ ಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಪಂಡಿತರ ಧಾಷ್ಟ್ಯ
 ಎಷ್ಟೆಂದರೆ, ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು
 ಎಂದಾದರೆ ರಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪಂತೆ.

**ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಾಲಯಪ್ರಭುಗಳು
 ಹೇಳುತ್ತಿರುವದೇ ಬೇರೆ. ಈ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು
 ಹೇಳುತ್ತಿರುವದೇ ಬೇರೆ.**

**ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ ಅಸಾಧುತ್ವದ ಶಂಕೆಯನ್ನು
 ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದೇ
 ಶ್ರೀಮನ್-ನ್ಯಾಯಸುಧಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಅರ್ಥ.
 ಅದನ್ನೇ ಪರಿಮಳ ಮತ್ತು ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥ-
 ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು.**

**ಹೀಗಾಗಿ ಮೊದಲ ಪಕ್ಷ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ-
 ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸತ್ಯಾತ್ಮರು
 ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅರ್ಥ ಪರಮಾಪದ್ಧವಾದದ್ದು.**

ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವದು ಸಾಧುತ್ವದ ಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲ

ಈ ಉತ್ತರಾದಿಮಠದವರು ಸಮಸ್ಯೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅಸಾಧುತ್ವದ ಶಂಕೆಯೇ
ಅನುಪಪನ್ನ, ತಪ್ಪು, ಎನ್ನುವದನ್ನು ಸಾಧುತ್ವದ
ಸಮರ್ಥನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುವುದು.

ಹೃಷೀಕೇಶಾಚಾರ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಗಮನಿಸಿ —

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾ ಯಾಃ ಎಂಬ ಪದಚ್ಛೇದವನ್ನು
ತೋರಿಸಿರುವುದು, ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ಅಸಾಧುತ್ವ
ಶಂಕೆಯ ನಿರಾಕರಣೆಗಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಅಸಾಧುತ್ವನಿರಾಕರಣೆ ಎಂದರೆ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್ಲ.

ಮೊದಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧುತ್ವದ ನಿರಾಕರಣೆಯಿಲ್ಲ.
ಅಸಾಧುತ್ವದ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ
ಎಂದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಮಾನವಿಷಯಕವಾದ
“ಯಥಾತ್ಮಶಕ್ತ್ಯಾ” ಎಂಬಲ್ಲಿ
ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ,
“ಶಂಕಾಮೂಲಂ ವಿಘಟಯತಿ” ಎಂದು.

ರಾಯರು “ಸಾಧುತ್ವಂ ದ್ವೇಧಾ ಸಮರ್ಥಯತೇ”
 ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕೆ
 “ಸಾಧುತ್ವಂ ಸಮರ್ಥಯತೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ.
 ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಶಂಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನೇ
 ಮುರಿದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು.

ಶಂಕೆಯೇ ಹುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು
 ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು
 ಶ್ರೀಮನ್-ನ್ಯಾಯಸುಧಾಗ್ರಂಥದಿಂದಲೇ
 ನೀಡುತ್ತೇನೆ —

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು “ಅಚೇತನತ್ವಂ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಿತಿ ಚಾತ್ಮಪ್ರಮಾಹತಮ್” ಎಂದು
 ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
 ಮಾಡುತ್ತಾರೆ —

“ಅಚೇತನತ್ವಂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಂ
 ಚಾತ್ಮಪ್ರಮಾಹತಮ್, ಸ್ವವ್ಯಾಹತಂ,

ಪ್ರಮಾಣವಿರುದ್ಧಂ ಚ | ತಸ್ಮಾದಚೇತನತ್ವೇಽಪಿ
 ಸ್ವತಂತ್ರಪ್ರವೃತ್ತಿರಸ್ತು ಪ್ರಧಾನಸ್ಯೇತಿ ಶಂಕೈವ
 ನೋತ್ಪತ್ತಮರ್ಹತೀತಿ ಕಿಮತ್ರ
 ಬಾಧಕೋಪನ್ಯಾಸೇನೇತಿ”

ಸ್ವತಂತ್ರ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ
 ಇರುವ ಚೇತನ ಎಂದರ್ಥ.

ಜ್ಞಾನ, ಇಚ್ಛಾ, ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುವನ್ನೇ
 ಅಚೇತನ ಎನ್ನುವದು.

ಅಚೇತನವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಎನ್ನುವ ಮಾತೇ ತಪ್ಪು,
 ಕಾರಣ ಅಚೇತನದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ
 “ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರುವದು” ಎನ್ನುವದೇ
 ಕೂಡುವದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ ಅಚೇತನವಾದರೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಲಿ
 ಎಂಬ ಶಂಕೆಯೇ ಹುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ಅಂದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು
 ಬಾಧಕಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
 ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು
 ಶ್ರೀಮಟ್ಟೇಕಾಕೃತ್ವಾದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ. ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಪ್ರಯೋಗವಾದ್ದರಿಂದ ಅಸಾಧು ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಮೂಡಿತು. ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು ಮಿಥ್ಯಾ ಮತ್ತು ಯಾಃ ಎಂದು ಎರಡು ಪದಗಳವು ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎಂದಾದ ಬಳಿಕ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

ಹೀಗಾಗಿ

“ಶಂಕಾಮೂಲದ ವಿಘಟನೆ”

“ಶಂಕೆಗೆ ಮೂಲವಾದ ‘ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಒಂದು ಪದ’ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ‘ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದವೇ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳುವದು

“ಅಸಾಧುತ್ವದ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ”

ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸಾಧುತ್ವದ ಸಮರ್ಥನೆ ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್ಲ.

ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯಿಂದ ಶಂಕೆ
ನಿರಾಸವಾಗುತ್ತದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅಸಾಧುತ್ವದ
ಶಂಕಾನಿರಾಸವೆಲ್ಲ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲ.
“ಯತ್ರಯತ್ರ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನಮ್, ತತ್ರತತ್ರ
ಅಸಾಧುತ್ವಶಙ್ಕಾನಿರಾಸಃ” ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿದೆ ನಿಜ.
ಆದರೆ, “ಯತ್ರಯತ್ರ ಅಸಾಧುತ್ವಶಙ್ಕಾನಿರಾಸಃ, ತತ್ರತತ್ರ
ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನಮ್” ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ಸರಳ ವಿಷಯ ಈ ಉತ್ತರಾದಿಮಠದವರಿಗೆ
ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ

ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು
ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ —

ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ಮಠವನ್ನು
ವೈಭವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿರುವ
“ಶ್ರೀಮಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಮೃತಕ್ಕೆ ಖಂಡನೆ
ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು

ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಶ್ರೀ ರಘೂತ್ತಮರ ಬಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು” ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ,

“ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀಮಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರೇಕೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಶ್ರೀ ರಘೂತ್ತಮರ ಬಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು” ಎಂದು ಶಂಕೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಉತ್ತರಿಸಿದೆವು — ಶ್ರೀಮಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾ-
ಚಾರ್ಯರ ನಿಯಾಣವಾದದ್ದು 1539 ರಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ
ರಘೂತ್ತಮತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ 1547
ರಲ್ಲಿ ಎಂದು. ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ಶಂಕೆಗೆ
ಮೂಲವಾದ ಕಥೆಯೇ ಸುಳ್ಳು ಎಂದು
ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ
ಎಂದಾಯಿತು. ಹೊರತು, ಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರು
ಏಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಎನ್ನುವದನ್ನು
ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆಯೇನು?

**ಶಂಕೆ ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ತತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ
ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ**

ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ಗೊತ್ತೇನು?
ಎರಡನೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿ —

ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ರಾವಣನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿತ್ತು. ರಾವಣನನ್ನು
ಕೊಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯರನ್ನು ತಂದು
ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಂಕೆ.
ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಗಳು —

1. ಜಯವಿಜಯರು ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರಾಗಿ
ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ನಾನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ
ಎಂದು ದೇವರು ವರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ
ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು
ಶ್ರೀರಾಮದೇವರದೇ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು
ಹನುಮಂತದೇವರು ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.
2. ಸೀತಾದೇವಿಯರು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು,
ಶ್ರೀರಾಮ ಬಂದು ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು
ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು.
ಅಮ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೇ
ಲಂಕೆಯನ್ನು ಹನುಮಂತದೇವರು
ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಇಲ್ಲಿ, “ಹನುಮಂತ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ”
ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ,

“ಹನುಮಂತ ರಾವಣರ ಭೇಟಿಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ”,

“ಹನುಮಂತ ರಾವರಣ ಕಾಲವೇ ಬೇರೆ”,

“ನೀವು ತಿಳಿದದ್ದೇ ತಪ್ಪು, ಹನುಮಂತದೇವರೇ
ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು”

“ಹನುಮಂತರಿಗೆ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿ
ಇರಲಿಲ್ಲ”

ಎಂದೆಲ್ಲ ಶಂಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ವಿಘಟನ
ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಂಕೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶಂಕೆ ಸರಿ, ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ರಾವಣನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ, ಆದರೆ ಕೊಲ್ಲದಿರಲು
ಕಾರಣವಿದೆ ಎಂದು ಹನುಮಂತದೇವರ
ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಹೀಗೆ, ಶಂಕೆಗೆ ಮೂಲವಾದ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ
ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ

ಎನ್ನುವದಕ್ಕೂ, ಶಂಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ತತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಮೂಡಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧುಶಬ್ದವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು.

ಮೊದಲ ಉತ್ತರ, ಶಂಕೆಯೇ ಅನುಪಪನ್ನ. ಅದು ಒಂದು ಶಬ್ದ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ, ಮಿಥ್ಯಾ ಮತ್ತು ಯಾಃ ಎಂಬ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳು ಎಂದು.

ಎರಡನೆಯ ಉತ್ತರ. ನಿಮ್ಮ ಶಂಕೆ ಸರಿ. ಆದರೆ ಮಿಥ್ಯಾಯಾಃ ಎನ್ನುವದೂ ಸಾಧು ಶಬ್ದ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದು.

ಈಗ ಹೇಳಿ ಯಾರದು ದುರ್ವಾದ? ಯಾರ ದುರ್ವಾದದ ಸೌಧ ಕುಸಿದದ್ದು?

“ಪರಿಮಳಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದರಲ್ಲ ರಘುವೀರಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಪಂಡಿತರು, ಪರಿಮಳ, ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾ ಹೇಳಿರುವದೇನು, ಸತ್ಯಾತ್ಮರು ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಎಂದು.

ದುರಾಗ್ರಹ ತತ್ವವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿಸುತ್ತದೆ

ಇನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸರಳವಾದ ವಿಷಯವೂ ಉತ್ತರಾದಿಮಠದವರಿಗೆ ಏಕೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಶಂಕೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಾಗಿ ನಾನು ಶಂಕೆಯನ್ನೇ ಅನುಪಪನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧ.

ಶಂಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ನೀಡಿರುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ.

**“ದುರಾಗ್ರಹಗೃಹೀತತ್ವಾದ್
ವರ್ತಂತೇ ಸಮಯಾಃ ಸದಾ”**

ದುರಾಗ್ರಹವಿದ್ದಾಗ ತಾವು ತಿಳಿದ ತಪ್ಪನ್ನೇ ಸರಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು

ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪದವೂ, ಒಂದು ಅಕ್ಷರವೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ಪರಿಮಳದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ
ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಶೇಷವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ “ಶಂಕಾಮೂಲದ
ವಿಘಟನೆ” ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೂ ಇವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷ
ಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು.

ಕಾರಣ, ಉತ್ತರಾದಿಮಠದವರು ಎಂದರೇ
ಪಾಖಂಡಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ,
ಎಂತೇ ಇರಲಿ, ಏನೇ ಹೇಳಲಿ, ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೇ
ಸರಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿ ಎಂದು ಪಟ್ಟು
ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ದುರಾಗ್ರಹದವರು.

ಇನ್ನು ಇದರ ಮುಂದೂ ವಾದ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ,
ಇಲ್ಲಿರುವದು ಶಬ್ದಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲವಂತೆ,
ಪ್ರಯೋಗಸಾಧುತ್ವಸಮರ್ಥನೆಯಂತೆ.

ಅದರ ಕುರಿತು ಮುಂದಿನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ, ಅವರ ವಾದ ಎಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಮನಗಾಣೋಣ.

ಏನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ

ಈ ಲೇಖನ, ಉಪನ್ಯಾಸರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಆಲಿಸಿ.

ಕೇಳಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರು ಬರೆದದ್ದು, ನಾನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಓದಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಾಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ.

ಈ ಲೇಖನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರಲಿ. ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಆಯಾಯ ಲೇಖನಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ
ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ
ಆದರದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವವರ
ಅಹಂಕಾರ ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ನಿಷ್ಕೂರವಾಗಿ
ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿಂದಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ
ನಿಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭಾವಿಸಮೀರರ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು
ಪರಮಾನುಗ್ರಹಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ
ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರ ವಾಕ್ಯದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಅರ್ಥದ
ಸಮರ್ಥನೆ, ಮತ್ತು ಪರಮಾಪದ್ಧ ಅರ್ಥದ
ಖಂಡನರೂಪವಾದ ಈ ವಾಕ್-ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು
ಅವರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಮಧ್ವವಲ್ಲಭ
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಹಯಗ್ರೀವದೇವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ
ಜೀವದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ